

Vyvlastnění. — Stavební ruch: * Ustanovením § 6, odst. 4 zák. č. 45/1922 o stav. ruchu nebyly okr. správy politické zmocněny, aby půdu třetím osobám zabranou přikazovaly vyvlastňovaným do vlastnictví jako náhradu za pozemky vyvlastněné.

(Nález ze dne 28. ledna 1924 č. 1505.)

V ě c: Antonín a Anna Z. v Z. proti zemské správě politické v Praze stran náhrady za pozemky vyvlastněné.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á .

D ů v o d y: Osp v . . . nálezem z 16. března 1922 vyvlastnila na základě zák. z 27. ledna 1922 č. 45 Sb. pozemek čk. 281/2 ve výměře 1478 m², náležející manželům Antonínu a Anna Z. v Z. pro Marii T. k stavbě obytného domu s malou živnostenskou provozovnou, a nálezem z téhož dne č. 9285/1 parcelu č. 281/12 náležející týmž manželům ve výměře 1668 m² pro manžele Václava a Annu S. Týmiž nálezy bylo manželům Z. dle ustanovení § 6, odst. 4 cit. zák. z půdy zabrané Dru Osvaldu Th. přiznáno do vlastnictví z pozemku č. 200/1 v Z. 2217 m² a 2502 m² půdy.

Proti přiřknutí tohoto náhradního pozemku vyvlastněným podal odvolání pachtýř dvora, k němuž pozemek č. 200/1 v Z. náleží.

Na základě tohoto odvolání zrušila zsp v Praze nař. rozhodnutím z moci úřední vyvlastňovací nálezy svrchu uvedené, »pokud obsahují rozhodnutí o náhradě za vyvlastněné pozemky přiznáním části pozemku čk. 200/1 v obci Z. do vlastnictví manželů Antonína a Anny Z., jako zákonu odporující a uložila osp, aby o náhradě za vyvlastněné pozemky po eventuelním doplnění řízení nový nál. vydala. — — —

Nss založil svůj nález na těchto úvahách:

Předmětem sporu jest jediné otázka, zda žal. úřad právem vyslovil, že osp nebyla oprávněna st-lům jako náhradu za pozemky jim vyvlastněné na základě zák. č. 45 z r. 1922 přiřknouti část pozemku č. k. 200/1 v kat. obci Z., jenž jest součástí půdy zabrané Dru Osvaldu T.

Po názoru soudu stačí již sama okolnost ani v řízení správním, ani ve stížnosti nepopřena, že pozemek st-lům do vlastnictví přiznaný jest součástí zabrané půdy, k závěru, že osp svým výrokem pozemku toho se týkajícím překročila meze své kompetence.

Úřad I. stolice opřel tento výrok o intenci § 6 zák. o stav. ruchu, jenž jednáje o náhradě za vyvlastněné pozemky praví v odst. 4: »Náhradu lze dáti také v pozemcích stejné hodnoty; kde se tak státi může z půdy zabrané, staniž se tak, pokud vyvlastněný nemá půdy přes 15 ha«.

Ať již vykládá se smysl druhé věty tohoto předpisu jakkoli, tolik jest po názoru soudu nepochybné, že tímto předpisem zák. o stav. ruchu nebyly změněny kompetenční normy týkající se pozemkové reformy. Podle těchto norem přísluší dispozice se zabranou (a převzatou) půdou ve smyslu zák. z 16. dubna 1919 č. 215 Sb. pozemkovému úřadu a zvláštním orgánům úřadu tohoto, pokud byly zřízeny, (zák. přidělový z 30. ledna 1920 č. 81 Sb. § 1 a 15, zák. o pozemkovém úřadě

z 11. června 1919 č. 330 Sb., zejména § 7 č. 8 a § 8, vl. nař. ze 6. července 1920 č. 451 Sb. a z 23. června 1921 č. 225 Sb.). Nějaké ustanovení, jež by zmocňovalo osp-é za jakýchkoliv podmínek přidělovati zabranou půdu ve vlastnictví, není obsaženo ani v cit. ani v ostatních předpisech o pozemkové reformě.

Nař. rozhodnutí tedy právem uznalo, že I. stolice sporným výrokem překročila meze své příslušnosti.

č. 3179.

Z n á m k y: I. Je známka »Nitra« přípustná? — II. Právní věty jako při Boh. 1380 a 1644 adm.

(Nález ze dne 28. ledna 1924 č. 1507.)

Prejudikatura: Boh. 1380 a 1644 adm.

Věc: Firma »Osram«, spol. s r. o. komanditní spol. v Berlíně a firma »Osram«, akc. spol. v Praze proti ministerstvu obchodu (min. místotaj. Dr. Jos. Fák) o výmaz ochranné známky »Nitra«.

V ý r o k: Stížnosti se zamítají jako bezdůvodné.

D ů v o d y: Žal. úřad vyslovil rozhodnutím z 5. května 1922 na základě § 21 lit. d) zák. z 6. ledna 1890 č. 19 ř. z., že slovní známka »Nitra« firmou Osram, akciovou spol. v Praze, přihlášená k zápisu u obchodní a živnostenské komory v Praze pro elektrické žárovky, části elektrických žárovek, kovové dráty, armatury, objímky, ochranná skla a reflektory a zapsaná tamže pod č. 17347, neměla býti zapsána dle § 1 zn. nov. z 30. července 1895 č. 108 ř. z., a zároveň nařídilo výmaz této známky z rejstříku.

Důvody rozhodnutí jsou tyto:

»Známka č. 17347/Praha vykazuje výlučně slovo Nitra, jméno známé župy a města na Slovensku. Údaj tento může v konsumentenstvu vzbuditi domněnku, že zboží známkou chráněné pochází z nějakého odbočného závodu chraniitelčina, majícího sídlo v Nitře. Obsahuje tudíž známka udaj původu zboží a odporuje tím ustanovení § 1 zn. nov. z 30. června 1895 č. 108 ř. z.«

Rozhodnutí v podstatě shodné s předešlým, vydalo min. obchodu dne 3. července 1923 stran stejné známky přihlášené firmou Osram, Gesellschaft mit beschränkter Haftung, Komanditgesellschaft v Berlíně, u téže obchodní a živnostenské komory pro elektrické žárovky a zapsanou tam pod č. 16662.

Stížnosti do obou rozhodnutí podané v podstatě opírají námitku nezákonnosti o tvrzení, že se sporná známka jako označení původu zboží ze závodu stěžujících si firem v kruzích konsumentů vžila, dovzující, že tato okolnost je v dvojím směru právně relevantivní: Jednak ve smyslu čl. 6 pařížské smlouvy unijní ve znění, jež mu bylo dáno smlouvou washingtonskou, pokud se týče se zřetelem k čl. II. zák. ze 17. března 1913 č. 65 ř. z., ježto podle názoru stížnosti, ve smyslu onoho článku smlouvy a tudíž i ve smyslu cit. předpisu zákonného, jenž jest pouhým inkorporováním principu v onom smluvním článku stanoveného do vnitrostátního práva známkového, také známky, jež jsou podle usta-